



Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Valgmanifest til Folketingsvalget 22. Oktober 1935

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1935

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

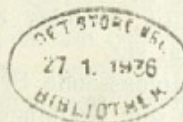
Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI



Valgmanifest

til

Folketingsvalget

22. Oktober 1935

Opgørets Dag er inde.

Den 22. Oktober vil det danske Folk blive stillet overfor det store Valg: **Et stivnende Samfund** under Socialisering og Tvangsstyre eller **et levende Samfund** med folkelig Fremgang paa Frihedens og Fællesskabets Grund.

Længe har vi Konservative krævet Folketingsvalg. Nu endelig opfyldes Kravet, nu har vi Valget, og velkomment skal det være os! Tillidsfuldt kalder vi gamle Meningsfæller og nye til Rejsning imod det radikal-socialistiske Styre. **Alle** Kriseaarenes Valg, politiske som kommunale og amtskommunale, har bragt Det konservative Folkeparti Fremgang. Nu øger vi Fremgangen, nu skal det gaa mod **Sejren**.

I de sidste 5 Aar har Konservatismen med Fremsynethed peget paa den verdensøkonomiske Omvæltning og de Krav, denne stiller til vort Land. Allerede i 1930 gennem vor Ordfører og i 1931 ved vort Krisemanifest paaviste Det konservative Folkeparti, hvor Udviklingen bar hen, og manede til Kamp mod de sikre Virkninger af Verdensøkonomiens Sammenbrud.

Det var en Ringen for døve Øren; men Tiden har givet os Ret: Forholdene er nu saa ansvarstunge som nogensinde. Ene gennem en **fast national Politik** gaar Vejen frem. Her er Konservatismen i Kraft af sine bærende Ideer naturligt kaldet til at tage det politiske Førerskab.

Tro mod Forfatningens Aand har Det konservative Folkeparti vist Ministeriet *Stauning* Forhandlingsvilje i Ord og Gerning. Svaret har været en snæversynet, bundegoistisk Partipolitik, evneløs over for de Opgaver, Ministeriet selv havde sat sig.

I anmassende Selvforherligelse lader Hr. *Stauning* sig udraabe som Redningen fra Kaos. Men Sandheden er den, at siden Konverteringens ynkelige Sammenbrud i Begyndelsen af Aaret, har det været klart, at Landets Styre ligger i en visnende Haand, at Befolkningen ikke samledes, men splittedes omkring Ministeriet *Stauning*.

Med Landbokommissionens Lig i Lasten, med en truende Arbejdsløsheds Skygge over Byerhvervene byder denne udregerede Regering det frie danske Folk et Valgprogram, hvis korte Mening er den, at al Udenrigshandel skal være og blive under Hr. *Hauges* Diktatur, og at al hjemlig Produktion og Omsætning som Følge deraf skal statsforvaltes af socialdemokratiske Magthavere og deres radikale Bisiddere. Men Anmasselsens Toppunkt naar Ministeriet *Stauning* dog ved nu, som i 1932, at fremstille sig som Værn og Skjold for **den danske Krone**. Ikke 3 Maaneder efter Novembervalget 1932 havde Statsminister *Stauning* præsteret **vor politiske Histories groveste Løftebrud** ved at afslutte politisk Handel om en Kronenedskæring paa 20 % — med Socialreformen i Tilgift!

For 3 Aar siden radiosmurte daværende Finansminister *Bramsnæs* **de danske Sparere** om Munden med Ømhedsforsikringer — som Ministeriet *Stauning* senere har omsat i Kronenedskæring og Renteattentater. Det konservative Folkeparti staar, ene af alle Partier, som urokkelig Modstander af Manipulationer med Landets Mønt. Det konservative Folkeparti er overbevist om, at en lykkelig økonomisk Udvikling kun er mulig, naar Arbejdets Interesser varetages Haand i Haand med Sparekassebogens. Her er ingen Misforstaaelse, intet Ordbrud, ingen politisk Rævestreg mulig.

Umiddelbart før Folketingets Opløsning har Regeringen i sit Valutalovforslag bebudet en **Priskontrol**, der ikke blot truer Erhvervene med Fængselsstraf, Konfiskation og Berøvelse af Importret, men som — hvis Regeringen faar Magt som Agt — **vil lade Forbrugerne i videste Omfang genopleve alle Krigsaarenes Uhyrligheder i Retning af Varemangel og Fordyrelse af Levefoden.**

Regeringens egen Presse er kommet for Skade gennem Eksempler udefra at dokumentere, hvorledes en saadan Politik fører til Dyrtd, Omgaaelse og Demoralisation, men alt dette vejer intet til overfor det Formaal, som Statsministeren proklamerede i sit Manifest af 23. Maj 1934, da han bebudede **det samlede Erhvervslivs Socialisering**. Erhvervslivets frie Udøvere skal forvandles til Uddelere for den socialdemokratiske Kooperation, og Udbyttet inddrages i Statskassen.

Det konservative Folkeparti erkender, at andre Landes Afspærringspolitik kan nødvendiggøre Modforanstaltninger og regulerende Indgreb ogsaa herhjemme; men man kræver Respekt for den Erhvervslivs Frihed, uden hvilken der ikke er nogen frugtbar Fremtid for dette Land, og man forlanger, at **Opgaver og Ansvar lægges paa de rette Skuldre**: Det maa være **Nationalbankens** Sag ved Hjælp af de Midler, den til enhver Tid raader over, at hævde den danske Valuta; men det skal være **Lovgivningsmagten** forbeholdt gennem en egnet Toldpolitik og paa anden Maade at træffe de for Beskæftigelsen, for Haandværk og Industri nødvendige Foranstaltninger. Og de handelspolitiske Opgaver maa løses af den ansvarlige **Udenrigsledelse** i Samvirken med Erhvervslivets **Organisationer**.

Det konservative Folkeparti kræver — paa Baggrund af den utrygge Verdenssituation — først og fremmest en Genopbygning af Landets Forsvar. Vort Slægtled oplever ikke Verdensfred og Forsoning. Brudt sammen er Troen paa, at det Folk, som ikke vil forsvare sit Liv, kan leve i Frihed og Selvstændighed.

Det konservative Folkeparti ønsker, at hele det danske Folk skal samles aandeligt og materielt om vor Grænseegns truede Befolkning. Det er vort Krav, at Folket til Værn for sit eget Væsen staar levende og stærkt ved vore Landsmænds Side i Sønderjylland.

For Landbruget kræver vi Frimands Kaar.

Vejene gaar ikke gennem umoralske Akkordordninger. Den lige Vej til Maalet er at finde i den positive Politik, der kræver Lettelse af de faste Ejendomsskatter, Kornordning og prishævende Foranstaltninger for Produktionsgrene, hvis Verdenspriser er slaaet voldsomt ned.

Det konservative Parti tillægger Spørgsmaalet om Arbejds- og Befolkningsdelingen mellem By og Land afgørende økono-

misk, social og folkelig Betydning. Og i dette Spørgsmaal er Konservatismen den udvalgte Formidler. I Konservatismens Aand modtog Hovedstaden Bondetoget, medens Ministeriet Stauning modtog det med Politiforbud. Det konservative Parti vil værne Landet mod en udmarvende Affolkning og Byerne mod en Overbefolkning, der ikke kan beskæftiges. Folkets Sundhed og Erhvervslivets Balance er den konservative Landbrugspolitikks Maal.

Det konservative Folkeparti kræver et afgørende Brud med den hidtil fulgte Kirke- og Skolepolitik. Ikke mindst i en ond og splittet Tid er det af afgørende Betydning, at Barnet i Folkeskolen opdrages paa det nationale og kristelige Grundlag, vi har arvet fra vore Fædre, og at Forbindelsen mellem Kirken og Skolen knyttes inderligt og stærkt.

Det konservative Folkepartis Grundsyn paa Politik og Økonomi staar urokket, ja befæstet af den Verdenskrise, der har sønderbrudt de nuværende Magthaveres Ideer og tvunget dem til at eftergøre Konservatismen i Praksis. Men Efterfølgelsen forfalskes i Bund og Grund gennem den **Socialisering**, som den tvinges til at tjene. Og den **Frihed** i Aand og Virke, der er Konservatismens ufravigelige Tilsagn til Borgere, gisper i **de russiske Metoders** Kvælgereb.

Vælgere, giv nu Konservatismen Styrke til at gaa i Spidsen for den Frigørelse, der drager naturlige Grænser mellem Borgernes og Statsmagtens Opgaver og bevarer for Danmark **den nordiske Frihedens Aand**, som langt ind i Socialdemokratiets egne Rækker er Folkets sande Længsel.

*Det konservative Folkepartis Folketingskandidater,
Hovedbestyrelse, Redaktører og Rigsdagsgruppe.*

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk